

- a) ochronę obszarów historycznie ukształtowanego krajobrazu kulturowego w obrębie ustalonych stref ochrony konserwatorskiej,
 - b) kompleksowe rozwiązywanie problemów i sposobów ochrony oraz odnowy zabytków,
 - c) przywrócenie walorów architektoniczno-urbanistycznych zabudowy historycznej,
 - d) przeprowadzenie aktualizacji i weryfikacji rejestru i ewidencji obiektów zabytkowych.
- 2) W celu zachowania substancji zabytkowej i środowiska kulturowego wyznacza się w studium następujące strefy ochrony konserwatorskiej oraz określone zasady kształtowania zabudowy w tych strefach:
- **Strefa „A” – ścisłej ochrony konserwatorskiej**, obejmująca układy przestrzenne wpisane do rejestru zabytków oraz wytypowane do wpisu ze względu na ich znaczne wartości historyczne, kompozycyjne i artystyczne.

Ochronie podlegają:

- rozplanowanie ulic i placów oraz ich autentyczne zachowane nawierzchnie,
- historyczne granice założeń dworsko-parkowych, parkowych oraz działek chłopskich,
- układ rozplanowania zieleni wraz z materiałem roślinnym,
- rozplanowanie zabudowy,
- formy zabudowy: jej gabaryty wysokościowe, kształt dachów, ukształtowanie i detal elewacji,
- rodzaj materiału budowlanego,
- mała architektura (ogrodzenia działek, bramy),
- poszczególne obiekty wpisane do rejestru zabytków i wymienione w ewidencji konserwatorskiej.

Warunki ochrony:

- trwałe zachowanie wymienionych elementów historycznego układu przestrzennego,
- prowadzenie wszelkich prac remontowo-budowlanych, inżynierskich i ziemnych w obrębie strefy i poszczególnych obiektów zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie zabytków,
- prowadzenie nowych działań inwestycyjnych w obrębie strefy i poszczególnych obiektów zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie zabytków,
- podejmowanie decyzji na temat sposobu użytkowania obiektów wpisanych do rejestru zabytków oraz ujętych w ewidencji konserwatorskiej w obrębie strefy i poszczególnych obiektów zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie zabytków,